

Volt egy levél a postaládámban, mire hazaértem, ott várt, az igazolás a szemészettről, ami érdekes módon ma jött meg, pont ma, az elbocsájtásom napján, feltéptem azért a fehér borítékot és olvasni kezdtem: RÉSLÁMPA VIZSGÁLAT: A szemmozgások szabadok, látótér: konfrontálisan ép. Mindkét oldalon: ép, békés szemhéj, pillasor; normális könnyszervek. Fundus: éles határú, megfelelő színű, fiziológiásan excavált papilla; ép macula; az erek lefutása normális, ép retina, körben fekszik. Monitoros munkát végezhet.

Felkapcsoltam a tükör feletti kislámpát, hogy jobban tudjam olvasni a levelet, hisz erősen alkonyodott már, de semmi kedvem sem volt a továbbolvasáshoz, sőt semmihez sem, úgy éreztem, hogy túl vagyok már dolgokon és nem vágyok újak megismerésére, napok óta már ki sem merészkedtem sehová, nem fogadtam vendégeket, neten tartottam a kapcsolatot néhány közeli ismerősömmel, őket is jól megszűrve, csak egy-két emberrel kontaktoltam, nem volt semmi bajom, senkivel, mindössze annyi, hogy elegendem lett, mindenből, csömört éreztem, és azt, hogy el kéne aludnom vagy fél évre, az lenne erre az állapotra a megoldás, ez járt az eszemben mikor megtaláltam a borotvát.

FERENCVÁROS, olaj, vászon, 100×140 cm, 2014